

IDA-TALLINNA KESKHAIGLA

FIBRINOGEEN PLASMAS

Lühend	P-Fibr
Mõiste	Fibrinogeen (faktor I) on glükoproteiin, mis sünteesitakse maksas ja megakarüotsüütides. Ta kuulub ägeda faasi valkude hulka. Trombiini toimetekivad fibrinogeenist fibriini monomeerid, mis agregeerudes moodustavad fibriini. Fibriini moodustumist stabiliseerib faktor XIIIa, protsessi lõppsaadus on valge tromb, mis peatab veritsuse vigastuskohal.
Näidustused	<ul style="list-style-type: none">▪ kahtlus hüpfibrinogeneemia verejooksu põhjustajana▪ DIK (dissemineeritud intravaskulaarse koagulatsioon) sündroomi diagnostika▪ fibrinogeeni asendusravi tõhususe hindamine kaasasündinud hüpo- või afibrinogeneemiaga patsientidel kirurgiliste operatsioonide eel
Proovivõtuvahendid	Naatriumtsitraadiga (9NC) katsuti NB! Katsuti peab olema verega täitunud katsutil oleva märgini.
Materjali säilivus ja transport	Veri transportida laborisse esimesel võimalusel 1 tunni jooksul. Veri: 15–25 °C 1 tund (avamata, tsentrifuugimata katsutis) Plasma: 15–25 °C 8 tundi, 2–8 °C 72 tundi, -20 °C 2 nädalat
Teostamise aeg ja koht	Õöpäev läbi, laboratoorse hematoloogia labor, Ravi 18
Meetod	Fotomeetria
Referentsvahemikud Ealised referentsväärtused on leitavad siin	Täiskasvanud: > 18 a: 1,7–4,2 g/l
Kriitilised väärtused	< 1 g/l
Tõlgendus	<p>P-Fibr↑</p> <ul style="list-style-type: none">▪ põletikulised protsessid (ägeda faasi valk)▪ koenekroos, äge müokardiinfarkt▪ traumad▪ kasvajad▪ rasedus (III trimestril on fibrinogeeni kontsentratsioon 4–6 g/l)▪ väljendunud proteiinuuria (plasma fibrinogeeni kontsentratsioon suureneb kiirenenud sünteesi tulemusena) <p>P-Fibr↓</p> <ul style="list-style-type: none">▪ fibrinogeeni ärakasutamise suurenemine (DIK, suurenenud fibrinolüüs)▪ fibrinogeeni sünteesi vähenemine (rasked maksahaigused, kaasasündinud hüpo- ja düsfibrinogeneemia)▪ trombolüüs▪ massiivne ER-de suspensiooni ülekanne <p>Segavad tegurid: katsuti vale täitumine verega, hemolüüs, lipeemia, ikterus</p>
HK hinnakirja koodid	66303
Kirjandus	<ol style="list-style-type: none">1. Marks V, Cantor T, Mesko D, et al (2002) Differential diagnosis by laboratory medicine, Springer-Verlag: 4422. Fischbach FT, Dunning MB (2004) A manual of laboratory diagnostic tests, 7th Edition, Lippincott Williams & Wilkins: 156–1573. A. Magnette, M. Chatelain, B. Chatelain, H. Ten Cate and F. Mullier: Pre-analytical issues in the haemostasis laboratory: guidance for the clinical laboratories. Thrombosis Journal (2016).
Koostaja	Natalja Juhanson, Ellind Lind